

Preek over Romeinen 8,37: We are the champions!!!

Voorzang: Psalm 43,3.4

Votum en Groet

Zingen: Psalm 43,5

Leefregels

Zingen: Psalm 86,6

Gebed om het licht van de Geest

Zingen: Kinderlied 64

Schriftlezing: Psalm 20 en Romeinen 8,31-37

Zingen: Gezang 477

Verkondiging van Romeinen 8,37

Zingen: Opwekking 270

Dankzegging en voorbeden

Collecte

Zingen: Opwekking 60, 1.2.4

Zegen

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!

Sjonge, wat zou dat een feest geweest zijn.

Ik bedoel als Oranje de finale van het EK gewonnen had.

Wat zou er in veel huiskamers en cafés gejoeld zijn.

En wat zouden de mannen van Oranje als vorsten zijn ingehaald.

Ruud van Nistelrooij, Arjen Robben, Edwin van der Sar en al hun ploeggenoten, die gestreden hebben voor de eer van de Hollandse leeuw.

En één lied zou waarschijnlijk op aller lippen zijn geweest: *We are the champions!*

Wij zijn kampioen!

Hoort u het lied van Paulus?

Wij zijn de winnaars!

Wij zijn meer dan overwinnaars - super-overwinnaars.

Hier is ook een supporter aan het woord.

Maar wel een supporter van een totaal andere club.

De club van Jezus, the Lion-King, zeg maar de leeuw van Juda.

Wij zijn meer dan overwinnaars... - super-overwinnaars!

Wat een enthousiasme!

Paulus gaat hier uit z'n dak als de eerste de beste voetbalsupporter.

Maar nu komt het er wel op aan, dat we even goed naar Paulus luisteren.

Want Paulus zingt zijn overwinningslied niet nadat de finale gewonnen is.

Nee, hij zingt terwijl de finale nog gespeeld moet worden.

Om goed te begrijpen wat Paulus hier eigenlijk aan het doen is, zouden we eerst eens moeten luisteren naar een ander lied, dat ook in de Bijbel staat.

In het allerlaatste Bijbelboek, het boek Openbaring.

Daar wordt in c. 7 geschreven over een menigte, die niemand tellen kan.

Johannes ziet hen in een geweldig visioen.

De ontelbare menigte van geredde en bevrijde gelovigen.

Aan het einde van de tijd zal die rondom de troon van God verzameld zijn.

De miljoenen, die het gehaald hebben.

En in een schallend loflied zullen zij God en Jezus Christus daarvoor de eer brengen.

En als Johannes dan vraagt, wie het zijn, die hij zo hoort zingen, dan is het antwoord: *Dezen zijn het, die komen uit de grote verdrukking.*

M.a.w. zij, die een heel moeilijke tijd achter de rug:

benauwdheid, vervolging, honger, naaktheid, gevaar of het zwaard.

Dat hebben ze gehad!

En nu zullen ze nooit meer honger of dorst hebben.
En God zal alle tranen uit hun ogen wegvegen.
Ze zijn de eeuwige rust binnengegaan.

De éeuwige rust.
Niet de rust tussen twee wedstrijdhalften in.
En daarna wéér keihard zwoegen en vechten!
Nee, de eeuwige rust.
Is het een wonder, dat Johannes hen een loflied hoort zingen?

Je zou – om even in de voetbalsfeer te blijven – kunnen zeggen: in Opb 7 wordt het feestlied gezongen door hen, die de strijd al achter de rug hebben.
En met de Cup in handen rennen ze een ererondje over het voetbalveld.

Maar aan het slot van Rom. 8 is iemand aan het woord, die er nog middenin staat.
Hij is er nog lang niet doorheen.
Hij is nog volop omringd door de moeiten en zorgen van het leven.
En de druk is vaak onmenselijk zwaar.

Maar zijn lied is nauwelijks minder triomfantelijk.
Het klinkt op dezelfde toonhoogte als dat lied uit Opb 7.
Hij viert al feest, terwijl de wedstrijd nog in volle gang is.
Hoe kan dat?

Dat komt omdat de gelovige, die in Rom. 8 aan het woord is, zo'n goede coach heeft.
Wat is een goede coach?
Dat is iemand, die zijn spelers zo bezielt en zo bemoedigt, dat ze blaken van zelfvertrouwen.
Dat ze geloven in zichzelf en in de overwinning.
Dat ze geloven: die beker is van ons!
Ook al moet er nog voor gevochten worden.
Ook al moet je nog door veel spannende momenten heen.

Zo'n coach heeft Paulus.
Dat is Jezus Christus.
Die alleen brengt mensen tot zulk vertrouwen.
Die alleen geeft hun uithoudingsvermogen in moeitevolle omstandigheden.
En die alleen brengt gelovigen tot zulke belijdenissen.
Zodat een Paulus zeggen kan: ***in dit alles** zijn wij meer dan overwinnaars.*

Het lijkt overmoedig.
Blufpoker!
Tactiek om de tegenstander onrustig te maken.
Maar voor Paulus is het geen bluf.
Voor hem is het gewoon de werkelijkheid.
In dit alles zijn we meer dan overwinnaars.
In dit alles...

Stel je toch eens voor, dat je bij Oranje kunt spelen.
Dat je zo goed bent – dat Dick Advocaat je zo goed vindt – dat je een plek hebt in de basisselectie van het Nederlands elftal.
Dan heb je het toch helemaal gemaakt als voetballer.
Alleen al het dragen van het Oranje-shirt geeft je een feestelijk overwinningsgevoel.

Stel je voor, dat je staat opgesteld in het team, dat de finale spelen moet.

Dat alleen al is toch een feest!
Dat jij bent uitverkoren om te vechten voor de beker.
Dat jij het veld in wordt gestuurd om het op te nemen tegen de routiniers van Tsjechië of Portugal.
Dat je zo goed wordt gevonden om dat aan te kunnen.
Dan zit je toch al gebeiteld?

De wedstrijd moet nog gespeeld.
Je moet je nog negentig minuten lang in het zweet rennen en zwoegen.
Je loopt de kans op gemene blessures.
Je zult het er vreselijk zwaar mee krijgen.
It's all in the game!
Je krijgt het niet cadeau.

Maar dat deert je toch niet?
Alleen al mógen meedoen met Oranje in de finale is het einde.
Deel uitmaken van het team met Seedorf, Davids, van Hooijdonk.
Uitgekozen zijn door Advocaat.
Wat wil je nog meer!
Dan heb je het toch al gemaakt?
Dat is toch een feest op zich?
Dan neem je dat vechten voor de beker met alle risico's van dien toch op de koop toe?

Maar weet u, dat dit nog sterker geldt van het horen bij de gemeente van Christus?
Gedoopt zijn is opgesteld staan in de basisselectie van God.
Selecteren is uitkiezen.
Door je doop ben je opgenomen in het team van Christus.
Door je doop sta je bij Christus onder contract.

In Paulus' brief aan de Galaten staat het zo:

Want u bent allen zonen/kinderen van God, door het geloof in Christus Jezus. Want allen, die in Christus gedoopt bent, hebt u met Christus bekleed (3,26v).

Door de doop draag je zogezegd het Christus-shirt.
En met dat Christus-shirt maak je deel uit van een onoverwinnelijk team.

En je bent voor een ongelooflijk hoog bedrag aangekocht.
Je staat onder contract voor een onnoemelijk hoge prijs.
Immers, voor niet minder dan het bloed van Christus ben je aangeschaft.
Zoveel ben je waard gevonden.
Zoveel heeft Christus voor je over gehad.

Ja, dat is wel verrassend en verbazend, hoor!
Dat is niet gewoon.
Als het goed is zal iedere gedoopte zich regelmatig afvragen: *Maar dat kán toch helemaal niet!*
Ben ik echt wel goed genoeg om daarbij te horen?
Ben ik geen miskoop?
Is er geen grandioze vergissing gemaakt?
Zal ik niet hopeloos teleurstellen?
Kan ik mijn opstelling waar maken?

En als ik zelf die bezwaren niet maak, dan zullen anderen dat wel doen.
Dat ze zeggen: *Je snapt toch werkelijk niet, wat die figuur daarbij doet.*
Dat noemt zich christen.
Moet je kijken naar hoe hij zich gedraagt.
Dat lijkt er toch niet op.

Want het is opvallend dat men buiten de kerk vaak haarscherp weet wat een christen wel of niet hoort te doen.

En als anderen zo niet praten, dan zal satan ons wel proberen onderuit te halen.

Satan, die altijd nog meer van ons weet dan onze meest intieme naasten.

En hij heeft voldoende belastend materiaal om ons onmogelijk te maken bij een coach, die voor de dag wil komen met een zo goed mogelijke ploeg.

Zal het satan niet lukken ons zo te belasteren, dat we alsnog ons plekje in de selectie verliezen?

Nee, zegt Paulus, wie zal Gods uitverkorenen, Gods geselecteerden beschuldigen?

God is het die rechtvaardigt, wie zal veroordelen?

Christus staat voor ons in met zijn leven.

Dat garandeert ons de doop.

Daar veranderen beschuldigingen door ons eigen geweten, of door anderen of door satan niets aan.

Zeker, dat is een Godswonder.

Want veel van die beschuldigingen kloppen helaas maar al te goed.

En toch gaat God met ons in zee.

Dat is zijn onvoorstelbaar grote liefde tot ons.

En zo hebben en houden we onze plaats in de ploeg van Jezus.

En dat is een feest!

Maar dat betekent niet dat het alleen maar feestelijk is.

Bij de ploeg van Jezus horen betekent niet, dat je alleen maar leuke dingen meemaakt.

Dat alles even aardig en plezierig is.

Dat is beslist niet het geval.

Integendeel, je kunt het als kind van God nog heel moeilijk krijgen.

Je kunt heel wat nare dingen meemaken.

Paulus noemt die aan het slot van dit hoofdstuk:

verdrukking, nood, vervolging, honger, armoede, levensgevaar, zelfs de dood.

Maar als Paulus al die zwarte dingen noemt, zegt hij meteen: *Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus?*

Heel opvallend zegt Paulus: *wie* en niet: *wat*.

Hoewel hij onmiddellijk daarna toch allerlei onpersoonlijke machten opnoemt, die ons leven onder grote druk kunnen zetten.

Maar Paulus ziet kennelijk ook achter die onpersoonlijke machten de persoonlijkheid van Gods grote tegenstander, de satan.

Hij zet zijn stoottroepen in om Gods kinderen volledig klem te zetten.

En hij mobiliseert allerlei krachten op, die luidkeels schijnen te ontkennen dat God voor ons is en ons lief heeft.

Want Gods liefde meten we toch het liefst daaraan af, dat het ons goed gaat in gezondheid en succes en voorspoed.

En zo gauw het ons anders vergaat zijn we geneigd te protesteren.

Heeft God ons soms vergeten of heeft Hij ons verlaten?

Of is Hij toch niet zo machtig als we dachten?

Maar dit denken is kortzichtig.

Hier wordt een belangrijk ding vergeten.

Hier wordt vergeten, dat juist al die benauwende tegenkrachten horen bij het leven van een uitverkorene, een geselecteerde.

Ik borduur maar weer voort op het beeld van het geselecteerd zijn voor het spelen in een topclub.

Als je daarvoor in aanmerking komt weet je bij voorbaat, dat je het moeilijk krijgt.

En je weet, dat de coach van de tegenpartij zijn spelers heeft geïnstrueerd jou en je medespelers te blokkeren.

Je in alles tegen te werken.

Je onderuit te halen, desnoods met geweld.

Je weet, dat je ook niet zonder scheenbeschermers het veld in moet.
Je weet, dat het er om spannen gaat.
Nogmaals, it's all in the game.
Het hoort er bij!

Maar in dit alles zijn we meer dan overwinnaars, roept Paulus uit.

In dit alles...

Hij juicht nog voordat de wedstrijd over is.
Hij jubelt nog voordat de scheidsrechter het laatste fluitsignaal gegeven heeft.
Zo zeker is hij van de overwinning.
Zo zeker is hij van de Cup.

En terecht, want hij en wij, u, jij en ik - we maken deel uit van het winnende team.
Dat kan eigenlijk geen voetballer zeggen voordat de strijd werkelijk uitgevochten is.
Tot in de laatste minuut is er onzekerheid of niet toch nog de winst verloren gaat.
Denk maar aan de wedstrijd Frankrijk-Engeland.

Maar wij zeggen: *In dit alles zijn we meer dan overwinnaars*.

Dat zeggen we in geloof en vertrouwen.

En daarom voegen we er met Paulus aan toe: ... *door Hem, die ons heeft liefgehad*.

De beslissende strijd is door Hem gestreden.

Toen Hij stierf aan het kruis.

Ja, toen léék alles voorgoed verloren.

Maar zijn opstanding uit de dood maakte duidelijk, dat Hij toen juist de overwinning had behaald.

Deze winnaar is niet meer te verslaan.

Satan speelt een bij voorbaat verloren wedstrijd.

En allen die van Christus zijn delen nu al in zijn overwinning.

Ja, zo jubelen in het heetst van de strijd, zo zeker zijn, dat kan alleen maar als de Geest van Christus ons bezielt.

Hij alleen kan ons overtuigen, dat de overwinning vaststaat.

En die Geest is ons als gemeente geschonken in overvloed.

Nee, niet ieder lid van de gemeente deelt daarin in dezelfde mate.

Er zijn er onder ons, die de moed dreigen te verliezen of al verloren hebben.

Die er haast niet meer in kunnen geloven.

Of die vandaag niet de blijdschap kunnen opbrengen om wat ze eens te vieren zullen hebben.

Het leven heeft u of jou zo gebroken en de druk is zo onnoemelijk zwaar geworden, dat je met lege ogen en een verslagen hart over het veld strompelt.

Je ziet er geen bal meer van.

Wat erg als je er zo aan toe bent.

Als je zo verlamd bent in je vermogen om te geloven.

Maar ik waag het te zeggen, dat toch ook u deel uitmaakt van het winnende team.

En Jezus Christus zal ook jou er doorheen slepen.

En ook al zie je op dit ogenblik niet dat het ooit nog goed af zal lopen, je wordt met de anderen meegenomen.

Laat me nog één keer de vergelijking met voetbal mogen maken.

Ik herinner me nog de finale van de Champions League Ajax-AC Milan.

In 1995 volgens mij.

In die finale werd Seedorf er op een gegeven moment uitgehaald en vervangen.

Na afloop van de wedstrijd werd Seedorf geïnterviewd voor de tv.

Hij had een slechte wedstrijd gespeeld.

Hij had niet in z'n ritme kunnen komen.

Heel teleurstellend natuurlijk.

Tijdens dat interview komt dé sterspeler van Ajax, Frank Rijkaard, binnen.
Rijkaard gaat naast Seedorf zitten en slaat zijn arm om zijn schouders.
En de rest van dat interview hield Rijkaard Seedorfs hand vast.
En alles straalde uit: *Kerel, onze overwinning is ook de jouwe.*
Jouw rol was wel niet zo glanzend als je zelf wel wilde.
Het zat je goed tegen.
En dat zit je natuurlijk niet lekker.
Maar Ajax heeft gewonnen.
En dat is evengoed jouw overwinning.
Want jij bent één van ons!

Hoort het zo ook niet te zijn in de gemeente van Christus?
Als één onder ons het zwaar heeft
en het breekt hem allemaal bij de handen af
en het gaat gewoon niet,
dan horen daar de anderen te zijn, die om je heen staan,
de arm om je schouders slaan,
je moed inspreken en je laten weten:
Ook jij hoort in het winnende team van Jezus!
En in dit alles, ook in jouw misère en mismoedigheid,
in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem die ons heeft liefgehad.

Ja, laat het zo mogen zijn voor ons allen.
11-07-2004

AMEN.